

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CLUJ

SECȚIA CIVILĂ

Dosar nr. 2086/117/2014

Cod operator de date cu caracter personal 3184

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 584/2014

Ședința publică de la 19 Decembrie 2014

Instanța este constituită din:

PREȘEDINTE C.-V.B.

Grefier C.-G.H.

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe reclamant R.A. și pe pârât Z.D.C., pârât L.A., având ca obiect pretenții

La apelul nominal făcut în ședința publică, se constată lipsa părților.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Dezbaterile au avut loc la data de 11 decembrie 2014, pronunțarea hotărârii fiind ulterior amânată prin încheierea de amânarea pronunțării hotărârii din data de 18 decembrie 2014, precum și prin încheierea de amânare a pronunțării hotărârii din data de 19 decembrie 2014, încheieri care fac parte integrantă din prezenta hotărârii.

Tribunalul reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea ce chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la data de 7 aprilie 2014, reclamantul R.A. a solicitat instanței în contradictoriu cu pârâții, publicația Z.D.C. și L.A., ca prin hotărârea ce va pronunța, să se dispună:

1. Obligarea pârâților la plata sumei de 100.000 (una suta mii) EURO cu titlu de despăgubiri civile pentru prejudiciul moral și de imagine creat urmare a afirmațiilor denigratoare făcute la adresa reclamantului prin intermediul publicației Z.D.C. din data de 22.01.2014 precum și pe *blogul personal liviualex.ro*

2. Publicarea hotărârii ce se va pronunța în trei cotidiane centrale, timp de 5 zile consecutiv, începând cu ziua următoare rămânerei definitive și irevocabile a acesteia pe cheltuiala pârâților;

3. Obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a arătat că în data de 22.01.2014 ziaristul L.A. în cadrul ziarului Z. d. C. a scris un articol intitulat *R.A. și D.V.G.- "băieții deștepti" din sistemul de Urgență.*

În cadrul acestui articol s-au făcut afirmații neadevărate, privind pretinse fapte ilegale pe care le-ar fi săvârșit precum și afirmații defăimătoare și jignitoare la adresa sa. A scris „ Il acuz pe R.A. ca a patronat, de la înălțimea funcției sale *"modeste"* din Ministerul Sănătății, crearea unui sistem ce mimează transparenta, dar, e perfect legal, s-a pus chezaș în fața opiniei publice pentru a ajuta la crearea unui *"băiat deștept"* în sistemul de urgență românesc.

Și R.A. este un "băiat deștept". Chiar dacă sunteți obișnuiți de presa să credeți ca un "băiat deștept" e ala care face milioanele de euro din banul public, eu cred ca "deștept" este și cel care se "îngrijește" de crearea mediului propice pentru tunuri.

R.A. și-a favorizat un amic vechi de 20 de ani, legitimând un sistem incredibil de ingenios, de legal și de eficient prin care SC D. SRL din Cluj, firma prietenului sau din studenție, D.V.G., a câștigat pe tava contracte de zeci de milioane de euro din licitații, furnizând sute de ambulante și de "proiecte speciale" către SMURD.

Autorul mai relatează în articol că pentru aceasta anchetă, pe care a mai publicat-o pe blog acum doi ani a muncit aproape o săptămâna. A discutat cu firme care au pierdut constant licitații în fața D., a consultat insideri din sistemul de urgență, a vorbit cu un ofițer dintr-un serviciu secret, cu un celebru avocat de penal, cu oameni din Inspectoratul pentru Situații de Urgență din București și Cluj, cu un oficial din apropierea subsecretarului de stat R.A., cu un om important din anturajul acestuia și iată ce a aflat .

Arata ca o declaratie interesanta a smuls de la un oficial cu rang înalt din PPL care mi-a spus: *"O greșeală enorma dupa demisie a fost ca R.A. a mințit opinia publica, a dezinformat-o, isterizând oamenii ca se intenționează desființarea sistemului de urgență. Asta l-a supărat rău pe B., care era dispus să treacă peste incident și să se concentreze pe adoptarea reformei. Cum însă A. a insistat, am vaga premoniție ca domnul A. o să o sfeclească urat de tot Căci B. e obsedat să facă aceste schimburi în sănătate. Nu m-aș mira să aibă inclusiv probleme cu Justiția (n.m. -A.)". Știm ce s-a întâmplat apoi, B. i-a solicitat lui B. retragerea proiectul", gest ce a atras manifestații de simpatie pentru medicul de origine palestiniana, ba chiar a asistat și la un pas înapoi din partea premierului care a dat de înțeles fâțiș luni, 16 ianuarie 2012, ca A. se poate întoarce înapoi în minister; dacă dorește, sau poate participa ca membru în comisia ce va pregăti noul proiect al reformei în sănătate.*

Afirmațiile publice mincinoase și deosebit de grave la adresa persoanei reclamantului, au fost făcute cu încălcarea dispozițiilor art. 30 alin. (6) și 57 din Constituția României, art. 54 din Decretul 31/1954 și art. 10 alin 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și i-au prejudiciat dreptul la imagine și la onoare și trebuie sancționate în conformitate cu dispozițiile art. 1357 Cod civil și 1373 Cod Civil

În speță sunt îndeplinite condițiile răspunderii delictuale, astfel:

1.1. Fapta ilicită, ca element al răspunderii civile delictuale, este „orice faptă prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv aparținând unei persoane. Principiul de drept obiectiv care este încălcat, este acela ca nimănui nu-i este permis să aducă, prin fapta sa, vreo vătămare unei alte persoane, drepturilor subiective ale acesteia.

Fapta ilicită săvârșită constă în aceea că în cadrul acestui articol s-au făcut afirmații neadevărate privind pretinse fapte ilegale pe care le-ar fi săvârșit precum și afirmații defăimătoare și jignitoare la adresa sa .

Acestea îmbracă forma unor imputări precise, care se circumscriu sferei ilicitului.

Afirmațiile precise și determinate, care o incriminează ca ar fi un om corupt sunt mincinoase și defăimătoare.

Cu privire la semnificația termenilor folosiți, analiza semantică și sintactică a acestora, nu lasă loc nici unui dubiu.

Îl acuză pe R.A. ca a patronat, *de la înălțimea funcției sale "modeste" din Ministerul Sănătății, crearea unui sistem ce mimează transparenta, dar, e perfect legal, s-a pus chezaș în fața opiniei publice pentru a ajuta la crearea unui "băiat deștept" în sistemul de Urgență românesc.*

Și R.A. e un "băiat deștept". Chiar dacă sunteți obișnuiți de presa să credeți ca un "băiat deștept" e ala care face milioanele de euro din banul public, eu cred ca "deștept" este și cel care se "îngrijește" de crearea mediului propice pentru tunuri.

O să demonstrez în cele ce urmează ca R.A. și-a favorizat un amic vechi de 20 de ani, legitimând un sistem incredibil de ingenios, de legal și de eficient prin care SC D. SRL din Cluj, firma prietenului sau din studenție, D.V.G., a câștigat pe tava contracte de zeci de milioane de euro din licitații, furnizând sute de ambulante și de "proiecte speciale" către SMURD.

Pentru aceasta ancheta, pe care a mai publicat-o pe blog acum doi ani, a muncit aproape o săptămâna. A discutat cu firme care au pierdut constant licitații în fața D., a consultat *insideri* din sistemul de urgenta, a vorbit cu un ofițer dintr-un serviciu secret, cu un celebru avocat de penal, cu oameni din Inspectoratul pentru Situații de Urgență din București și Cluj, cu un oficial din apropierea subsecretarului de stat R.A., cu un om important din anturajul acestuia, iată ce a aflat.

O declarație interesanta a smuls de la un oficial cu rang inalt din PPL care mi-a spus: "O greșeala enorma (lupa demisie a fost ca R.A. a mințit opinia publica, a dezinformat-o, isterizând oamenii ca se intenționează desființarea sistemului de urgență.

Asta l-a supărat rău pe B.. care era dispus să treacă peste incident și să se concentreze pe adoptarea reformei Cum însă A. a insistau a voga premoniție ca domnul A. o să o sfeclească urat de tot Coci B. e obsedat să facă aceste schimbări în sănătate. Nu m-as mira să aibă inclusiv probleme cu Justiția". Știm ce s-a întâmplat apoi: B. i-a solicitat lui B. retragerea proiectului, gest ce a atras manifestații de simpatie pentru medicul de origine palestiniană, ba chiar a asistat și la un pas înapoi din partea premierului care a dat de înțeles fâțiș luni, 16 ianuarie 2012, că A.se poate întoarce înapoi în minister, dacă dorește, sau poate participa ca membru în comisia ce va pregăti noul proiect al reformei în sănătate.

Analiza sintactică arată că pârâții au înțeles să dea acestor termeni semnificația mai sus arătată, astfel încât, în context, afirmațiile lor capătă conținutul unor acuzații punctuale, care dacă ar fi adevărate ar atrage răspunderea să penală

I.2. În speța, afirmațiile pârâților încalcă următoarelor norme:

- art. 30 alin 6 din Constituție privind libertatea de exprimare, potrivit căruia: libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine".

- art. 57 din Constituție, privind exercitarea drepturilor și a libertăților, potrivit căruia, „Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.

- art. 10 alin (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului potrivit căruia exercitarea libertății de exprimare „comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora, (...)

Afirmațiile pârâților au avut drept consecință încălcarea dreptului la onoare și reputație, la imagine consfințit de textele la care a făcut mai sus referire.

II. Vinovăția

Este fără îndoială că pârâtul a avut reprezentarea clară a gravității faptelor imputate - pe de o parte - și a consecințelor acestei imputări în plan public - pe de altă parte și că ele au fost făcute cu vinovăție.

În doctrină se arată că distincția dintre fapta ilicită, care reprezintă manifestarea exterioară a conștiinței și voinței autorului și atitudinea psihică pur interioară fără de fapta sa, față de propriul său comportament exteriorizat este nu numai posibilă, dar și necesară. Când este analizată vina celui care a cauzat prejudiciul, preocuparea este cu privire la latura subiectivă a faptei.

III. Prejudiciul - Prejudiciul, ca element al răspunderii civile delictuale, constă în rezultatul negativ suferit de o anumită persoană, ca urmare a faptei ilicite săvârșită de o altă persoană.

În speță, vorbim de un prejudiciu moral cert, actual, produs la momentul săvârșirii faptei ilicite de către pârât. Imaginea și reputația reclamantului au fost prejudiciate prin acuzațiile

nefondate, mincinoase ale pârâților, aceasta cu atât mai mult cu cât tirajul ziarului este unul semnificativ .

În speță, existând o faptă ilicită cauzatoare de prejudicii, aceasta angajează răspunderea civilă delictuală.

Conștiința că fapta ilicită nu rămâne nesancționată, ci atrage după sine obligația de dezdăunare, este de natură a îndeplini o funcție educativă, deci socială, de prevenire a producerii unor astfel de fapte.

Recunoașterea unui drept la despăgubire nu se poate explica decât prin voința de a oferi o satisfacție care poate contrabalansa efectul vătămării, fără a-1 face să dispară și fără ca această satisfacție echitabilă să aibă corespondență cu prejudiciul.

Doctrina românească clasică și jurisprudența au promovat în baza reglementării oferite de art. 998 Cod civil-*teza reparării bănești a daunelor morale*. S-a statornicit un sistem mixt de reparare a daunelor morale, ce cuprinde măsuri patrimoniale (bănești) care se aplică singure sau prin cumulare cu măsuri nepatrimoniale, cum ar fi de exemplu publicarea hotărârii judecătorești de condamnare a autorului daunei.

IV. Legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu - Codul civil impune la art. 1375 Cod Civil cerința ca între fapta ilicită și prejudiciu să fie un raport de cauzalitate, în sensul ca, acea faptă să fi provocat acel prejudiciu.

Dovada faptului că există o legătură de cauzalitate directă, este aceea că „articolul” despre persoana reclamantului, a fost ulterior preluată de agențiile de știri și publicațiile online, așa cum rezultă din extrasele apărute pe Internet și atașate prezentei cereri.

V. Considerații privind jurisprudența C.E.D.O. În materia libertății de exprimare în jurisprudența C.E.D.O. există o distincție fundamentală între expunerea faptelor și formularea judecăților de valoare. Astfel, în *cazul Lingem c. Austria*, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a stabilit existența unei distincții fundamentale între:

a) expunerea unor fapte, care au un efect sporit de convingere, dar necesită, în același timp demonstrarea corespunderii lor realității.

b) formularea de opinii, care este legată de perceperea subiectivă a realității și de aceea este imposibil a se demonstra dacă ele corespund realității.

De aceea, în raport de prevederile art. 10 alin 2 din CEDO, fapta pârâților nu este protejată și trebuie sancționată prin repararea prejudiciului cauzat.

Pentru motivele arătate solicită admiterea acțiunii.

Pârâtul A.L.D.A. a formulat întâmpinare la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea poziției sale procesuale, pârâtul a formulat următoarele apărări de fapt și de drept:

În fapt, reclamantul a arătat că articolul intitulat „R.A. și D.V.G. „băieții deștepți” din sistemul de urgență” redactat de pârât conține multiple afirmații neadevărate la adresa acestuia, care îi cauzează un semnificativ prejudiciu de imagine, fiind întrunite toate elementele răspunderii civile delictuale - fapta ilicită, constând în încălcarea dispozițiilor art. 30 alin. (6) și 57 din Constituție și art. 10 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, vinovăția, prejudiciul și raportul de cauzalitate dintre fapta juridică ilicită și prejudiciul efectiv suferit de reclamant.

Față de acestea, apreciază că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată, neputând fi identificat în primul rând un prejudiciu moral ca urmare a publicării articolului în discuție de către pârât, care, având la bază jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, este pe deplin justificat de libertatea de exprimare a presei și în special de calitatea de persoană publică a reclamantului.

Astfel, se vor arăta argumentat motivele pentru care, în primul rând, majoritatea afirmațiilor din cuprinsul articolului intitulat „R.A. și D.V.G. - „băieții deștepți” din sistemul de urgență au fost publicate în presă încă înainte de data de 22 ianuarie 2014, iar, pe de altă parte, reclamantul nu poate proba că un eventual prejudiciu de imagine s-ar datora acestui articol, date fiind alte articole defăimătoare publicate la adresa lui în aceeași perioadă. În continuare, chiar și trecând peste aspectele evidențiate anterior, se va arăta că toate informațiile publicate în cuprinsul articolului în discuție au o bază factuală suficientă pentru a fi justificate din perspectiva jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului în materia libertății de exprimare.

A. Referitor la existența unor articole în presă cu privire la reclamant, cuprinzând aceleași informații ca și articolul intitulat „R.A. și D.V.G. - „băieții deștepți” din sistemul de urgență” și anterioare acestui articol, precizează următoarele:

Astfel cum se poate observa cu ușurință din lectura cererii de chemare în judecată, dar și a articolului intitulat „R.A. și D.V.G. - „băieții deștepți” din sistemul de urgență”, acesta vizează în principal relația dintre reclamant și D.V.G., asociat în cadrul societății comerciale D. S.R.L., societate care a câștigat multiple licitații publice privind achiziționarea de ambulanțe, licitații în cadrul cărora R.A. a făcut parte din comisia de evaluare. Practic, relația dintre reclamant și D.V.G. se fundamentează pe donațiile făcute de D.V.G. în favoarea Fundației pentru SMURD și a Societății de Medicină de Urgență și Catastrofă din România (SMUCR), în care reclamantul are calitatea de președinte al Consiliului Director.

Este de remarcat că această relație de interese, dar și elementele legate de câștigarea unor multiple licitații publice de către D. S.R.L. a fost dezbătută în presă cu mult timp înainte de publicarea articolului în discuție de către pârât, sens în care indică, cu titlu exemplificativ, următoarele articole din presa online, pe care le anexăm prezentei:

1. Prin articolul intitulat „Asociația Sud Est pentru Situații de Urgență cumpără ambulanțe de 60 miliarde lei de la prietenul lui R.A.”, publicat la data de 24 septembrie 2012 pe website-ul www.replicaonline.ro, se arată că D.V.G., asociat al D. S.R.L. și considerat unul din băieții deștepți ai sănătății, se bazează pe două atuuri formidabile în afacerile sale ...”Al doilea atu al milionarului D.G. este relația de o viață pe care o are cu întemeietorul, mentorul și patronul spiritual a ceea ce înseamnă SMURD în România, R.A.. G. și A. au fost colegi la Facultatea de

Medicină, afaceristul fiind primul sponsor al SMURD-ului, înființat de A. în Târgu Mureș. Ulterior, relația de prietenie dintre cei doi s-a transformat într-una extrem de bănoasă pentru G. ..."

2. Totodată, prin articolul intitulat „Viața neștiută a lui R.A.- Ambulanțele SMURD, o miză de zeci de milioane de euro”, publicat la data de 11 ianuarie 2012 *pe website-ul www.evz.ro*, se precizează că „Între cei doi (R.A. și D.V.G.), există o strânsă legătură de prietenie care a fost cimentată în anii 90, când R.A. punea bazele la Târgu Mureș a primului serviciu de urgență SMURD.

Conform unor surse din Ministerul Sănătății, R.A. a făcut parte din numeroase comisii care stabileau necesitățile pentru diferite situații de urgență, în timp ce licitațiile ulterioare erau câștigate de D. S.R.L., pe baza unor caiete de sarcini care nu permiteau, în final, decât unei singure firme să participe la aceste proceduri de achiziții pe bani publici.

Prin urmare, față de articolele anterior citate, în mod evident toate informațiile legate de prietenia existentă între reclamant și D.V.G., dar și de modalitatea în care au fost câștigate nenumărate licitații publice de societatea comercială D. S.R.L. existau deja în presă, cu mult înainte de publicarea articolului intitulat „R.A. și D.V.G.- „băieții deștepți” din sistemul de urgență” de către pârât. Acest element are o importanță deosebită din perspectiva prejudiciului suferit de reclamant, dar și a raportului de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, ca și condiții ale răspunderii civile delictuale, astfel cum se va arăta în cele ce urmează.

Practic, din perspectiva prejudiciului de imagine adus reclamantului, în mod evident, în măsura în care acesta a existat, el s-a născut la data publicării în presă a acestor prime articole citate anterior (care au exploatat primele relații dintre D.V.G. și R.A.) și nu la data publicării articolului semnat de pârât, care, în esență, a preluat informații mai vechi din presă. Simpla preluare și sintetizare a unor informații publicate anterior nu este susceptibilă de a genera un nou prejudiciu de imagine pentru reclamant, cât timp nu s-a dovedit, anterior publicării articolului de către pârât, faptul că aceste informații nu corespundeau adevărului.

Mai mult, existența acestor articole anterioare pe aceeași temă, pune în mod grav sub semnul îndoielii existența unui raport de cauzalitate între publicarea articolului în discuție de pârât și pretinsul prejudiciu de imagine suferit de reclamant. Practic, în mod clar, în măsura în care a existat un prejudiciu de imagine, el nu s-a datorat articolului intitulat „R.A. și D.V.G. „băieții deștepți” din sistemul de urgență”, întrucât acesta nu a fost primul articol care a evidențiat existența unui posibil conflict de interese legat de modalitatea în care D. S.R.L. a câștigat nenumărate licitații publice. Mai mult, chiar și sintagma de „băiat deștept” atribuită reclamantului s-a regăsit în cuprinsul articolelor din presă anterior citate, pârât limitându-mă la a rezuma doar aspecte deja aduse la cunoștința publicului cu mult timp în urmă.

B) Cu privire la existența altor articole din presă defăimătoare la adresa reclamantului, publicate în aceeași perioadă cu articolul intitulat „R.A. și D.V.G.- „băieții deștepți din sistemul de urgență” cu perioada publicării articolului în discuție de către pârât, prin care a rezumat informații anterioare din presă cu privire la reclamant, nu a fost una întâmplătoare, întrucât în luna ianuarie 2014 au existat numeroase articole în presă cu privire la modalitatea în care R.A. a înțeles să gestioneze localizarea victimelor accidentului aviatic din munții Apuseni. În cuprinsul tuturor acestor articole reclamantul este prezentat într-o lumină deloc favorabilă, opinia publică (*regăsită în cuprinsul comentariilor articolelor*) fiind dezaprobată cu privire la comportamentul său.

Sintetizând, amintește următoarele articole publicate cu privire la reclamant, cu citate corespunzătoare care reflectă perfect modalitatea în care acesta era privit de opinia publică:

1. Prin articolul intitulat „R.A. a luat apucături de România”, publicat la data de 28 ianuarie 2014 pe website-ul www.cotidianul.ro, se ironizează modalitatea în care R.A. a identificat persoanele responsabile de găsirea tardivă a victimelor accidentului aviatic - *„Ajuns, însă, acasă, doctorul R.A. și-a permis luxul de a face ce nimeni nu îndrăznise: să-l acuze pe doctorul Z., singurul rămas aproape întreg după prăbușirea de la 2000 metri, că a indicat niște coordonate incomplete celor care căutau epava. Cum naiba i-a trecut prin minte o asemenea enormitate? .... Și, uite-așa, A. a devenit ca oricare dintre noi. Din simbolul care era acum doi ani, când toată țara a ieșit în stradă pentru a-l susține în bătălia cu T.B., R.A. a devenit acum un adevărat șmecher de România ...”*

2. Articolul intitulat „80 minute cumplite din viața lui R.A.”, publicat la data de 24 ianuarie 2014 pe website-ul www.nasul.tv, este un alt exemplu în care imaginea reclamantului a fost prejudiciată, fiind relevate aspecte precum ascunderea a 80 minute din activitatea SMURD pe parcursul operațiunii de salvare care a avut loc cu ocazia accidentului aviatic, minute care ar fi fost esențiale pentru localizarea victimelor accidentului.

3. Un ultim exemplu este cel al articolului intitulat „Un sistem în care nu salvatorii contează, ci falșii eroi (R.A. e unul dintre acești eroi de carton)”, publicat la data de 23 ianuarie 2014 pe website-ul www.sareinochi.com, din care se va cita aspectele relevante cu privire la persoana reclamantului - *„Lui R.A. și lui supraviețuirea celor cinci medici nu le-a căzut bine. Cum*

s-ar mai fi pozat ei lângă aparatul căzut sau cum ar fi organizat ei din studiourile televiziunilor coborârea trupurilor neînsuflețite și transportate în București. Ei ar fi fost eroii...A.a demonstrat că el este un salvator al morților. Un cioclu care trăiește în impostură, lăudându-se că este părintele SMURD...”

Prin urmare, comparând data publicării acestor articole și data publicării articolului cu privire la reclamant de către pârât, se poate cu ușurință observa că este vorba de aceeași perioadă (sfârșitul lunii ianuarie 2014), perioadă în care prin mai multe articole din presă (având teme complet diferite) s-au afirmat aspecte mai puțin favorabile cu privire la reclamant. În aceste condiții, nu se poate determina cu certitudine existența unui raport de cauzalitate între un eventual prejudiciu de imagine suferit de R.A. și publicarea articolului intitulat „R.A. și D.V.G. - „băieții deștepți” din sistemul de urgență”, fiind în egală măsură posibil ca acest eventual prejudiciu să se datoreze oricăruia dintre articolele menționate anterior, care fac referire la accidentul aviatic din Apuseni.

Mai mult, este de remarcat faptul că articolul redactat de pârât cu privire la reclamant nu a fost susceptibil de a schimba percepția opiniei publice cu privire la acesta, aspect care rezultă în primul rând din comentariile articolului, scrise de mai mulți cititori ai publicației Z.D.C., printre care amintește:

„Sincer, având prieteni în sistem și oameni care au fost salvați de A., ar trebui să fie cu toții recunoscători pentru ce a făcut el pentru noi vis a vis de sistemul de urgență. Dacă toți politicienii ar fi ca el, noi acum a fi avut altă poziție în Europa și alt trai de viață în România...”

„Foarte multă inflamare în comentarii, deși se scrie clar ca R.A. nu a luat șpagă. Singura chestie posibil greșită mi se pare presiunea pusă la un moment dat de A.. Deși, pornind de la o relație veche existentă deja, cu un furnizor devenit tradițional, sunt curios să îl vad pe cel care nu ar fi întrebat măcar ce se întâmplă. Dacă sumele aveau mai puține cifre, nici nu se ridicau semne de întrebare”; „Hai lasă - mai bine facem și noi 2% din ce a făcut A. prin România apoi să comentăm”.

Comentariile citate anterior sunt doar unele din multiplele astfel de comentarii, care, în pofida articolului redactat de pârât, relevă o părere foarte bună despre activitatea reclamantului în cadrul S.M.U.R.D. În aceste condiții, nu este doar profund pusă sub semnul întrebării existența unui raport de cauzalitate în speță, fiind evident și faptul că imaginea reclamantului nu a fost deloc prejudiciată ca urmare a articolului „R.A. și D.V.G. - „băieții deștepți” din sistemul de urgență”, ceea ce determină neîntrunirea în speță a tuturor condițiilor răspunderii civile delictuale.

C) În continuare, arată că și dacă s-ar trece peste susținerile noastre anterioare privind lipsa prejudiciului și a raportului de cauzalitate, la o analiză mai atentă a articolului în discuție se poate observa că acesta a avut o bază factuală suficientă pentru ca fapta să fie perfect legitimă din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

Așadar, libertatea de exprimare, fiind o valoare necesară în orice societate democratică, are nu doar o valoare constituțională, ci este recunoscută și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de Codul civil, în contextul capitolului privind apărarea drepturilor nepatrimoniale.

Astfel, având în vedere că particularitățile oricărei acțiuni în răspundere civilă delictuală fundamentată pe un prejudiciu de imagine sunt regăsite în dispozițiile art. 72 și 73 din Noul Cod civil, este imperativ necesară analizarea prevederilor art. 75 din cuprinsul aceluiași act normativ, în conformitate cu care:

(1) Nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în această secțiune atingerile care sunt permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte.

(2) Exercițarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în prezenta secțiune." Așadar, în măsura în care se aduce atingere reputației și imaginii unei persoane, dar această atingere este în acord cu legea, Constituția sau pactele internaționale privind drepturile omului, fapta nu justifică atragerea răspunderii civile delictuale.

În speță, publicarea articolului intitulat „R.A. și D.V.G. - „băieții deștepți” din sistemul de urgență” nu e o faptă contrară ordinii juridice, fiind pe deplin justificată de libertatea de exprimare a presei, care este deosebit de largă, în deplin acord cu atributul acesteia de „câine de pază al democrației”, conferit de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Arată, astfel, că în materia Convenției Europene a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale este protejată, prin dispozițiile art. 10, libertatea de exprimare - „Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare.”

În mod constant, din jurisprudența Curții se pot desprinde două idei fundamentale pe deplin aplicabile în prezenta speță:

1) Libertatea de exprimare a presei este deosebit de largă, fiind rareori admisă cenzurarea acesteia

Cu prilejul cauzei *Cornelia Popa contra România*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că a fost încălcat art. 10 din Convenție prin hotărârile instanțelor române prin care un ziarist a fost obligat la plata unor daune interese pentru publicarea unui articol legat de atitudinea unui judecător, contrară deontologiei profesiei, întrucât măsura nu era necesară într-o societate democratică.

În concret, Curtea a reținut că „Libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, una dintre condițiile primordiale ale evoluției sale și ale dezvoltării fiecărei persoane. Sub rezerva art. 10 § 2. aceasta este valabilă nu numai pentru informațiile sau ideile "acceptate ori considerate drept inofensive sau indiferente, ci și pentru cele care lovesc, sochează sau neliniștesc: aceasta este dorința pluralismului, toleranței și mentalității deschise, fără de care nu există societate democratică... în acest context, expresiile folosite de reclamantă în articolul său cu privire la judecătorul Curții Constituționale nu pot fi considerate, potrivit Curții, drept afirmații în mod deliberat calomnioase, ci drept echivalentul unei libertăți jurnalistice ce include și posibila recurgere la o anumită doză de exagerare, chiar de provocare".

Totodată, în cauza *Savițchi contra Moldova*, un jurnalist a publicat un articol într-un ziar prin care a fost criticată vehement acțiunea unui polițist cu ocazia unui accident rutier, fiind obligat la plata unor daune morale pentru prejudiciu] de imagine adus polițistului. Curtea a statuat că „Libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, iar protecția care trebuie acordată presei este de o importanță deosebită. Chiar dacă presa nu trebuie să depășească limitele stabilite *inter alia* în scopul „protecției reputației sau drepturilor altor persoane", este, totuși, sarcina ei să comunice informații și idei de interes public. Presa are nu doar sarcina de a comunica astfel de informații și idei: publicul, de asemenea, are dreptul de a le primi. Altfel, presa nu ar putea să joace rolul său vital de „câine de pază public. Curtea consideră că deoarece este vorba de libertatea presei, autoritățile moldovenești au beneficiat de o marjă de apreciere mai puțin largă atunci când au decis dacă a existat o „necesitate socială impetuoasă" pentru ingerința în dreptul reclamantului la libertatea de exprimare".

Hotărârile Curții menționate anterior nu au caracter singular, fiind constantă jurisprudența Curții în ceea ce privește existența unei largi libertăți de exprimare în cazul presei, care se reflectă cel puțin și în următoarele hotărâri: cauza *Bugan contra România*, cauza *Cumpănă și Mazăre contra României*, ș.a.

Din cuprinsul tuturor acestor hotărâri se poate observa că poziția constantă a Curții este în sensul în care se conferă presei o libertate mai largă de exprimare, întrucât aceasta are nu doar dreptul de a publica informații de interes public, ci și obligația de a publica astfel de informații, fiind admisă o oarecare doză de exagerare, mai ales în situațiile în care informațiile publicate nu privesc aspecte ce țin de viața privată a unei persoane.

Totodată, un aspect necontestat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este faptul că, în măsura în care informațiile relatate în presă au o minimă bază factuală, ele sunt justificate prin prisma libertății de exprimare, nefiind admisă cenzurarea lor.

Raportând acest principiu la situația din speță, urmează să arate argumentat motivele pentru care toate informațiile publicate în cuprinsul *articolului „R.A. și D.V.G.- „băieții deștepți” din sistemul de urgență*” au o bază factuală suficientă pentru a fi înlăturată existența unei fapte juridice ilicite:

Astfel, se vor indica punctual afirmațiile cuprinse în articolul publicat de pârât și dovezile corespunzătoare potrivit cărora aceste aspecte corespund adevărului:

1. Societatea comercială D. S.R.L., în care D.V.G. are calitatea de asociat, a câștigat nenumărate licitații publice privind achiziționarea de ambulanțe:

Astfel cum rezultă din înscrisurile anexate acțiunii, respectiv extrase de pe website-uri de profil în materia licitațiilor publice, societatea comercială D. S.R.L. a fost câștigătorul unui număr foarte mare de licitații privind achiziționarea de ambulanțe, valoarea contractelor atribuite fiind una considerabilă. Mai mult, aceste extrase sunt susceptibile de a proba și faptul că D. S.R.L. a fost singurul participant la licitațiile publice organizate care a trimis o ofertă admisibilă, ceea ce confirmă modalitatea *in personam* în care au fost redactate caietele de sarcini și condițiile de participare la licitație.

2. Existența unei legături între D.V.G./D. S.R.L. și reclamantul R.A.- această legătură este pe deplin confirmată de faptul că

D. S.R.L. se regăsește printre principalii parteneri ai fundației SMURD (fundație al cărui președinte este reclamantul) aspect care rezultă la o simplă consultare a website-ului *www.smurd-cluj.ro*, secțiunea sponsori/parteneri, din care anexăm un extras prezentei întâmpinări.

Pentru a dovedi în afara oricărui dubiu relația dintre D.V.G./D. S.R.L. și reclamant, solicită și emiterea unei adrese către Fundația pentru SMURD prin care să i se solicite acesteia indicarea tuturor sponsorilor fundației, persoane fizice și juridice, în perioada 2008-2013.

3. Participarea reclamantului în multiple comisii de licitații privind achiziționarea de ambulanțe, veridicitatea acestei afirmații înțelege să o probeze atât prin interogatoriul reclamantului, cât și prin solicitarea de emitere a unei adrese către Ministerul Sănătății, cu mențiunea de a comunica componența

comisiei de evaluare în cadrul procedurilor de achiziție publică pentru ambulanțe

câștigate de D. S.R.L.

2) Un al doilea principiu recunoscut de jurisprudența CEDO este cel potrivit căruia libertatea de exprimare, în măsura în care intră în concurs cu dreptul la viață privată, este mult mai largă în cazul persoanelor publice.

În cauza *Standard Verlags GMBH și Krawagna-Pfeifer contra Austria*, ideea de bază care se desprinde din considerentele hotărârii este cea potrivit căreia art. 10 din Convenție (care privește libertate de exprimare, astfel cum a arătat anterior), permite și publicarea unor texte ce

pot aduce atingere demnității unei persoane, dacă subiectul este de interes public și a fost tratat cu bună-credință.

Totodată, aceeași idee principală se desprinde și din cauza Verlagsgruppe News Gmbh contra Austria întrucât se consideră că în măsura în care o persoană are calitatea de persoană publică, pe de o parte, aceasta nu poate beneficia de același nivel de protecție a vieții private și de familie ca și restul persoanelor iar, pe de altă parte, orice exagerări în presă sunt mai ușor admisibile în considerarea faptului că informarea satisface o exigență fundamentală în orice societate democratică, respectiv dreptul cetățenilor de cunoaște orice aspecte de interes public, pentru a reacționa în mod adecvat în fața unor comportamente necorespunzătoare ale persoanelor de interes public.

Mai mult, întotdeauna analiza necesității unei sancționări într-o societate democratică pentru publicații din presă care ar putea aduce atingere dreptului la imagine al unei persoane este strâns legată de condiția proporționalității măsurii de sancționare. Așadar, trebuie puse în balanță, pe de o parte, dreptul cetățenilor de a fi informați cu privire la evenimente de interes public și modalitatea în care persoanele de interes public le gestionează problemele și, pe de altă parte, gradul în care au fost aduse oarecare atingeri dreptului la imagine al unei persoane.

În speță, în cazul articolului intitulat „*R.A. și D.V.G.- „băieții deștepți” din sistemul de urgență*”, se apreciază că în vederea satisfacerii exigenței dreptului la informare al cetățenilor este justificată o oarecare doză de exagerare, extrapolată de către reclamant cu rea-credință la ideea conform căreia toate acuzațiile aduse ar fi susceptibile de a-i atrage răspunderea penală, aspect care atrage caracterul nefondat al cererii de chemare în judecată care face obiectul prezentului dosar.

De asemenea, este de remarcat faptul că, din moment ce întreg articolul vizează calitatea de persoană publică a reclamantului și aspecte de interes general legate de multiplele funcții pe care le deține, în mod logic libertatea de exprimare este mult mai largă decât dacă ar fi tratate aspecte care țin de viața privată a acestuia, astfel încât și din acest punct de vedere libertatea de exprimare ar justifica pe deplin publicarea articolului în discuție de către pârât.

În final, arată că, contrar susținerilor reclamantului din cuprinsul cererii de chemare în judecată, prin articolul intitulat - *R.A. și D.V.G.- „băieții deștepți” din sistemul de urgență*, acesta nu a fost în niciun moment acuzat în mod direct de săvârșirea infracțiunii de conflict de interese, aspect care se poate observa cu ușurință la o simplă lectură a articolului. Practic, pârâtul a arătat doar că faptele reclamantului, din perspectiva sa (deci, o judecată de valoare), sunt imorale, revenind procurorilor sarcina de a decide în ce măsură sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de conflict de interese. De altfel, acest articol nu prezintă doar aspecte negative legate de activitatea publică a reclamantului, fiind recunoscute deopotrivă meritele sale în cadrul sistemului medical de urgență din România. Consideră că opinia publică este cea care, în fața unor informații factuale clare, poate să-și formeze singură opinia cu privire la reclamant, fiind datorită principală a presei doar atragerea atenției cu privire la orice suspiciuni care, dacă ar fi confirmate, ar fi contrare valorilor democratice pe care le promovăm.

D) Cu privire la quantumul daunelor morale solicitate prin cererea de chemare în judecată

În ceea ce privește daunele morale, arată că, astfel cum s-a statuat și în doctrină, „dacă prejudiciul nu este susceptibil de evaluare bănească, el este un prejudiciu moral. Astfel este, de exemplu, atingerea adusă onoarei sau demnității unei persoane.” Referitor la cuantumul daunelor morale solicitat (respectiv suma de 100.000 Euro), în jurisprudență s-a statuat că „nu se poate apela la probe materiale, judecătorul fiind singurul care, în raport cu consecințele, pe oricare plan, suferite de partea civilă, trebuie să aprecieze o anumită sumă globală”.

Față de acestea, în măsura în care, în pofida tuturor celor expuse anterior, instanța va aprecia întemeiată cererea de chemare în judecată, solicită să observe caracterul disproporționat al cuantumului daunelor morale solicitate în raport cu gravitatea faptei și cu consecințele acesteia, (fiind deosebit de relevant sub acest aspect faptul că opinia publică nu s-a schimbat cu privire la reclamant ulterior publicării articolului de către pârât), având în vedere și orientarea actuală din practica judiciară, în sensul în care pentru prejudicii aduse onoarei sau demnității unei persoane cuantumul daunelor morale nu a fost unul ridicat.

Mai mult, consideră că nu se impune acordarea unor despăgubiri într-un cuantum atât de mare nici din perspectiva faptului că activitatea presei și libertatea de exprimare, ca valori fundamentale în orice societate democratică ar fi descurajate în publicarea oricăror articole care prezintă într-o lumină nefavorabilă persoanele publice, ceea ce sub nicio formă nu poate fi acceptat.

În considerarea tuturor aspectelor invocate, solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată, cu acordarea cheltuielilor de judecată.

Analizând probatoriul administrat în cauză, tribunalul reține următoarea stare de fapt:

În cuprinsul acțiunii reclamantul a susținut că în articolului publicat de pârâtul L.D.A.A. în publicația Z.D.C. din 22 ian. 2014 și pe blogul său personal, au fost făcute afirmații denigratoare cu privire la persoana sa, care i-au adus atingere reputației, onoarei și demnității.

În ediția din 22 ianuarie 2014 a Z. d. C., publicație on line, ziaristul L.D.A.A., pârât în cauză, a publicat articolul intitulat „ R.A. și D.V.G.- „ băieții deștepti” din sistemul de urgență.

Textul articolului publicat pe blog este depus la fila vol I dosar iar editia din 25 ianuarie 2014 a publicatiei Z.D.C. in care a fost publicat acest articol este depus la fila 232 vol. III dosar.

Vom reda mai jos extrase din aceste articole.

„ Niște familii se pregătesc să își înmormânteze morții, niște medici îi mulțumesc lui Dumnezeu că au scăpat cu viață din accidentul aviatic de la Cluj.

Un asemenea eveniment are însă însemnătatea lui. Doar sacrificiul uman al celor decedați poate reporni morișca întrebărilor grele despre sistemul medical românesc, care nu se reformează nici pace de 25 de ani. Abia acum o anchetă jurnalistică are valoare, căci poate deschide și mai mult mintea opiniei publice furioase.

Au murit doi oameni ce încercau să salveze vieți. Unii caută vinovați, alții cer demisii. Eu mi-am propus să vă spun încă o dată o poveste veche. Mi-am amintit de ea pe 7 ianuarie, citind o știre aparent banală: un Mitsubishi a ajuns sub remorca unui TIR, în urma unui accident produs în

zona Metro din comuna clujană Florești. Șoferul a scăpat ca prin minune, deși mașina sa, o bombă pe roți cu caracteristici de raliu, a fost pur și simplu decopertată în urma accidentului .

Șoferul de pe Mitsubishi era om de afaceri, D.V.G., directorul firmei D., o firmă minune care a vândut până acum către ministerul Sănătății peste 1300 de ambulanțe și care câștigă licitații pe bandă rulantă în întreaga Românie.

Din fericire, G. nu a fost nevoit să folosească ambulanțele pe care le-a livrat. Norocul lui!

Dar G. și, așa cum voi arăta mai jos, prietenul său, R.A., sfântul neprihănit al sistemului de urgență, sunt actorii unei mascarade incredibile pe bani publici. Scoțând în față argumentul de necontestat că România trebuie umplută de ambulanțe pentru a îmbunătăți timpii de reacție în caz de urgență, A. l-a umplut pe amicul său, D.V.G., de zeci de milioane de euro.

A. este președinte al Fundației pentru SMURD și președinte al Societății de Medicină de Urgență și Catastrofă din România (SMUCR). Aceste entități au avut relații de afaceri cu D.V.G., patronul firmei D. SRL din Cluj, care a furnizat peste 1200 de ambulante Ministerului Sănătății, dar care a și făcut donații de peste două milioane de lei celor două fundații menționate mai sus.

R.A. a fost acuzat că a făcut parte din comisiile formate la nivelul Ministerului Sănătății pentru achiziționarea ambulanțelor de la firma D. SRL. În această situație, R.A. ar fi putut fi încadrat la infracțiunea de conflict de interese. Potrivit Codului penal, prin conflict de interese se înțelege” fapta unui funcționar public care în exercițiul atribuțiilor de serviciu, îndeplinește un act ori participă la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru sine, soțul său, o rudă ori un afin până la gradul II inclusiv, sau pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale ori de muncă în ultimii 5 ani”.

Fundația pentru SMURD are sediul la Târgu Mureș și a devenit cunoscută după campania de presă prin care românii erau îndemnați să direcționeze doi la sută din impozitul pe profit în conturile acesteia.

R.A. a început să figureze din anul 2011 pe statul de plată al Fundației pentru SMURD, iar potrivit evidențelor fiscale, în perioada martie-august a câștigat suma de 13.125 lei. La acea vreme medicul a refuzat să facă orice comentariu pe această temă.

Interesant este că omul de afaceri , V.G., care a câștigat contracte grele cu Ministerul Sănătății, a donat sume importante către Fundația pentru SMURD: 2008- D. SRL are o relație de afaceri cu Fundația pentru SMURD servicii în valoarea de 433.000 lei.

2009 D. SRL are o relație de afaceri cu Fundația pentru SMURD servicii în valoare de 1,1 milioane lei

2010 - D. SRL are o relație de afaceri cu Fundatia pentru SMURD servicii în valoare de 470.000 lei.

Si Societatea de Medicina de Urgenta si Catastrofa din Romania (SMUCR), patronata tot de medicul palestinian, a primit bani de la societatea D. SRL. Suma încasată în 2007 se ridică la 882.000 lei.

Activitatea SMUCR Targu Mures, patronata de R.A. este strans legata de activitatea Fundatiei pentru SMURD. In luna august 2011, cele doua entitati au emis un comunicat de presa comun prin care anuntat ca "vor sponsoriza participarea unui numar de 80-100 de persoane la cel de-al VI-lea Congres Mediteranian de Medicina de Urgenta", care s-a desfasurat in perioada 10-14 septembrie 2011, in Grecia.

Procurorii pot decide daca este legal. Eu pot sa spun doar ca e imoral

Il acuz pe R.A. ca a patronat, de la inaltimea functiei sale "modeste" din Ministerul Sanatatii, crearea unui sistem ce mimeaza transparenta, dar, e perfect legal, s-a pus chezas in fata opiniei publice pentru a ajuta la crearea unui "baiat destept" in sistemul de Urgenta romanesc.

Si R.A. e un "baiat destept". Chiar daca sunteti obisnuiti de presa sa credeti ca un "baiat destept" e ala care face milioanele de euro din banul public, eu cred ca "destept" e si cel care se "ingrijeste" de crearea mediului propice pentru tunuri.

O sa demonstrez in cele ce urmeaza ca R.A. si-a favorizat un amic vechi de 20 de ani, legitimand un sistem incredibil de ingenios, de legal si de eficient prin care **SC D. SRL din Cluj**, firma prietenului sau din studentie, **D.V.G.**, **a castigat pe tava contracte de zeci de milioane de euro din licitatii, furnizand sute de ambulante si de "proiecte speciale" catre SMURD.**

Pentru aceasta ancheta, pe care am mai publicat-o pe blog acum doi ani (nu mai aveam Citynews-ul), am muncit aproape o saptamana. Am discutat cu firme care au pierdut constant licitatii in fata D., am consultat insideri din sistemul de urgenta, am vorbit cu un ofiter dintr-un serviciu secret, cu un celebru avocat de penal, cu oameni din Inspectoratul pentru Situatii de Urgenta din Bucuresti si Cluj, cu un oficial din apropierea subsecretarului de stat R.A., cu un om important din anturajul acestuia. Iata ce am aflat.

Asta seara, licitam in... familie!

Pana si tabloidul Cancan, mai degraba atent la pipite siliconate si playboy autohtoni, s-a simtit dator sa puncteze intr-un articol din noiembrie 2011 ca, la finele anului ce tocmai s-a incheiat, R.A. a facut achizitii-record din vistieria statului - **80 de milioane de lei dintr-o lovitura** - pentru 236 de ambulante oferite de doua companii "campioane" la achizitii din bani publici: P. Romania si D. SRL Cluj.

Ambulantele au fost achizitionate in baza unui contract-cadru care se deruleaza pe o perioada de patru ani si prin care castigatorii urmau sa livreze intre 800 si 1000 de ambulante cu care sa se doteze statiile SMURD si serviciile de profil subordonate Ministerului de Interne.

Cancan a gresit un pic, dar se iarta, numai daca te uita cu atentie la istoricul licitatiei ai fi putut afla ca acest contract-cadru nu a fost castigat de doua firme, ci de 3: **P. Romania, D. SRL Cluj si D.G.**, o firma austriaca cu o experienta considerabila, peste 135 de ani in productia de ambulante.

In fapt, cele 3 companii sunt legate una de alta prin fire invizibile ochiului neobisnuit sa priveasca peste declaratiile pompoase de presa.

In primul rand, proprietarul D., D.V.G., este asociat cu [CEO-ul companiei austriece D.G.](#), M.D., mostenitorul imperiului austriac celebru pentru serviciile de productie de ambulante in Austria natala; societatea lor din Romania se numeste D.SRL (RO .....) si are o activitate interesanta, din punct de vedere financiar: in 2008, de exemplu, a avut o cifra de afaceri de 18,3 milioane de lei, in 2010, a scazut considerabil, la 2 milioane de lei, dar tot nu se poate spune ca e o firma moarta. Daca ar fi sa stim cifra de pe 2011, cu siguranta ca am vedea mari schimbari, avand in vedere succesul programat al licitatiei de la final de an.

O fratie frumoasa, chiar daca nu oficializata, exista si intre D. SRL Cluj si P. Romania. Nu putem condamna aceasta asociere, dar putem vorbi despre aceste intelegeri.

Primul semn al acestei intelegeri, l-am descoperit in 2008, cand P. a castigat o licitatie-soc la Ministerul Sanatatii in valoare de 29 de milioane de lei, evident, pentru livrarea de ambulante, la fel de evident, avandu-l ca subcontractor pe D.. In acelasi an prodigios, G. de la D. echipase direct sau indirect, pe bani incredibili, 816 ambulante, tot din banii Ministerului Sanatatii.

Ne explica mai multe un om din divizia de vanzari a P. Bucuresti Nord: "Cunosc relatia apropiata dintre clujeni si oamenii nostri din P., de ea stie inclusiv B.V.(CEO-ul P. Romania de atunci - n.m.). Cei de la D. au un **statut de dealer neoficial**, ca sa spun asa, e si normal, cu ajutorul lor, divizia de utilitare a VW a vandut sute de bucati in acesti ani. Imaginati-va ca **toti dealerii din tara nu vand intr-un an impreuna 200 de vehicule utilitare**, e si normal sa aiba un tratament special. In cazurile astea mai simandicoase, se fac discounturi speciale, se pupa in fund clientul, se leaga relatii mai apropiate".

Un detaliu misto din momentul scandalului A.

Presiunile ca R.A. sa isi dea demisia au inceput inca din noiembrie 2011. Putini stiu acest lucru. Insi A. s-a plans unui apropiat ca primeste constant telefoane sa plece, inclusiv de la T.B., nemulțumit ca se opune reformei in sanatate. De ce nu a plecat atunci de buna voie? Fiindca domnul A. a crezut pe bune ca poate sa il convinga pe B. sa opreasca totul. Rabdator, presedintele Romaniei a pus in continuare presiune, fortandu-l pe A. sa ofere si un motiv sau un gest care sa forteze plecarea sa. Acel moment a venit cand R.A. a declarat sus si raspicat ca nu este de acord cu ministrul sau. Ce e corect, e corect. B. a avut dreptate sa spuna asta: cand contesti pozitia guvernului din care faci parte, atunci te iei frumos si pleci sa contesti ce vrei, dar din afara acelui guvern.

O declaratie interesanta am smuls de la un oficial cu rang inalt din PDL care mi-a spus: "*O greseala enorma dupa demisie a fost ca R.A. a mintit opinia publica, a dezinforma-o, isterizand oamenii ca se intentioneaza desfiintarea sistemului de urgenta. Asta l-a suparat rau pe B., care era dispus sa treaca peste incident si sa se concentreze pe adoptarea reformei. Cum insa A. a insistat, am vaga premonitie ca domnul A. o sa o sfaceasca urat de tot. Caci B. e obsedat sa faca aceste schimbari in sanatate. Nu m-as mira sa aiba inclusiv probleme cu Justitia (n.m. - A.)*".

Stim ce s-a intamplat apoi: B. i-a solicitat lui B. retragerea proiectului, gest ce a atras manifestatii de simpatie pentru medicul de origine palestiniiana, ba chiar am asistat si la un pas inapoi din partea premierului care a dat de inteles fatis luni, 16 ianuarie 2012, ca A. se poate intoarce inapoi in minister, daca doreste, sau poate participa ca membru in comisia ce va pregati noul proiect al reformei in sanatate ....

...

PS: Nu e un ziar, e doar un blog, asa ca o sa imi permit si un Post Scriptum intr-o nota mai personala.

R.A. si-a creat de-a lungul anilor, prin foarte multa munca si pasiune, o imagine impecabila, de Dumnezeu al sistemului de Urgenta romanesc. A si muncit omul, a si gresit omul, dar, per total, realizarile sale sunt incontestabile. R.A. este un specialist de prima clasa, laudat si apreciat de somitati in materie la nivel mondial. Unii vorbesc pe la colturi ca e atat de bun profesional, incat maine ar putea fi chemat in board-ul Organizatiei Mondiale a Sanatatii.

Dragostea si aprecierile publicului larg i s-au suit insa lui R.A. la cap. A ajuns de o infumurare sora cu mitocania, imi aduc aminte chiar de un episod cand a indraznit sa ridice tonul la adresa D.G., ramasa perplexa. Noroc ca a intrat V.C. pe telefon si l-a pus la punct, intr-atat de nesimtit fusese A. in acel episod.

R.A. a ajuns atat de pretios, incat chiar se crede Dumnezeu in "industria" din care face parte: intangibil, de nerefuzat, curatia personificata. Dar nu e.

Stiu ca o sa imi atrag oprobiul adulatorilor lui A., stiu ca, din momentul publicarii acestei anchete, o sa fiu considerat o javra basista, stiu ca o sa ma manance focul Gheenei si ca o sa mor de infarct si SMURD-ul n-o sa mai vina la mine.

Imi asum totul.”

Instanța reține că angajarea raspunderii civile delictuale, asa cum este reglementata de art. 1357 si urm. Cod civil, presupune intrunirea cumulativă acelor patru condiții, respectiv faptă ilicită, prejudiciu, vinovăție și existența raportului de cauzalitate dintre faptă si prejudiciu.

In opinia instanței, in speță nu sunt întrunite condițiile cumulative pentru angajarea răspunderii civile delictuale a pârâtului.

Instanța nu a putut identifica o faptă ilicită săvârșită de pârât. Acesta a publicat articolul reclamant in calitate de ziarist, exercitându-și dreptul la liberă exprimare.

Libertatea de exprimare este recunoscuta de Constitutie, de art. 70 din Codul civil, de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, având în vedere că particularitățile oricărei acțiuni în răspundere civilă delictuală fundamentată pe un prejudiciu adus reputației și onoarei sunt regăsite în dispozițiile art. 72 și 73 din Noul Cod civil, este imperativ necesară analizarea prevederilor art. 75 din cuprinsul aceluiași act normativ, în conformitate cu care: (1) Nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în această secțiune atingerile care sunt permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte.

(2) Exercițarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în prezenta secțiune."

Așadar, în măsura în care se aduce atingere reputației, onoarei și demnității unei persoane, dar această atingere este în acord cu legea, Constituția sau pactele internaționale privind drepturile omului, fapta nu justifică atragerea răspunderii civile delictuale.

Jurisprudența CEDO și amintim cu titlu de exemplu Cauza Corneliu Popa contra României, Cauza Bugan contra României, Cauza Mazăre și Cumpănă contra României, Cauza Pauliukiene și Pauliukas contra Lituaniei, Cauza Verlagsgruppe News GMBH contra Austriei relevă câteva idei fundamentale aplicabile și în speța de față, și anume că libertatea de exprimare a presei este mult mai largă decât libertatea de exprimare a altor persoane; în măsura în care informațiile relatate în presă au o minimă bază factuală, ele sunt justificate prin prisma libertății de exprimare, nefiind admisă cenzurarea lor; fapta va fi justificată prin prisma libertății de exprimare chiar dacă informațiile nu exprimă adevărul absolut, fiind suficient ca jurnalistul să aibă o minimă bază factuală.

Libertatea mai largă de exprimare a presei decurge din rolul presei de a informa cetățenii și de a veghea la respectarea regulilor democrației.

În exercitarea acestui rol, Curtea a recunoscut jurnaliștilor dreptul de a uza de o anumită doză de exagerare și provocare cu privire la judecățile de valoare pe care le emit, fără a fi realitatea

Libertatea de exprimare în cazul în care informațiile vizează persoane publice sau de interes public este mai largă decât în situațiile în care informațiile vizează alte persoane.

În articol, pârâțul L.A. nu s-a referit la aspecte ale vieții private a reclamantului, ci la aspecte ce tin de viața sa publică, la o anumită conduită a reclamantului în calitate sa de înalt funcționar de stat.

Faptele prezentate în articol s-au dovedit că au o bază factuală suficientă.

Astfel, din probele administrate în cauză, respectiv interogatoriul reclamantului, înscrisuri, informații furnizate de Ministerul Sănătății și Ministerul de Interne s-a dovedit că SC D. al căruia administrator este D.V.G. a avut o îndelungată relație de afaceri cu Fundația pentru SMURD, SC D. furnizând fundației echipamente medicale iar achizițiile au fost în valoarea de circa 2 milioane lei, după cum a recunoscut reclamantul la interogatoriu (f. 8, răspunsul la întrebarea 8).

Din adresele întocmite de Ministerul Sănătății rezultă că în anul 2007 s-a încheiat un acord cadru între Minister și D. pentru achiziția de autospeciale și ambulanțe, în baza căruia D. a furnizat un procent de 3,39% din totalul contractelor oferite de Minister pentru aceste produse, cu o pondere valorică de 8.94% din totalul sumelor achitate de Minister pentru aceste produse, respectiv suma de 126.663.000 lei.

În 2008 s-a încheiat un contract cadru pe un an, în baza căruia s-au furnizat aceleași produse într-un procent de 12,05% din totalul achiziționat de Minister, cu o pondere valorică de 1,81%, respectiv 299.373.000 lei iar în 2010 s-a încheiat un contract cadru care expiră în 15.05.2015, în baza căruia D. a furniza un procent de 43,44% din totalul de ambulanțe și

autospeciale achiziționate de Minister, cu o pondere valorică de 40,01 % și o valoare de 188.777.341 lei (f. 276)

Din adresa de la fila 178 dosar, emisă de asemenea de Ministerul Sănătății, în anul 2007 D. a fost desemnată câștigătoare de 1 din 8 licitații, în anul 2008 la două din totalul de 7 licitații, în anul 2010 la două din 5 licitații, că în afara acestor licitații câștigate D. nu a mai participat la alte licitații.

Din cuprinsul aceleiași adrese rezultă că președintele comisiei de întocmire a documentației de atribuire pentru achiziția de ambulante în anul 2007 și 2008 a fost reclamantul, Dr. R.A..

Așadar, este probat numărul mare de licitații câștigate de D., practic toate cele la care a participat, sumele mari de bani încasate de firma furnizoare de pe urma acestor contracte, faptul că în comisiile de întocmire a documentației pentru licitații a făcut parte reclamantul, că D. are o relație de afaceri îndelungată cu Fundația pentru SMURD al cărui președinte este reclamantul R.A..

Aceste fapte nu se poate spune că nu sunt de natură să ridice semne de întrebare cu privire la probabilitatea ca o firmă să câștige mereu și mereu licitații în condițiile unei concurențe pe deplin corecte.

Apreciem că pârâtul nu a săvârșit o faptă ilicită prin publicarea articolului în discuție în *Z.d.C.* și blogul său personal, căci și-a exercitat dreptul la liberă exprimare, cu bună credință, având o bază factuală suficientă .

Apoi, nu este probată nici existența a raportului de cauzalitate între articolele reclamate și prejudiciul de imagine susținut de reclamant.

Articolele datează din 2014, în timp ce împrejurările la care se referă au fost semnalate în articole de presă cu alți autori încă din anul 2012. De exemplu, în articolul *Apropiatii lui R.A.D. , câștigă toate contractele cu Statul* , publicat în *Gazeta de Cluj* ediția online din 20 septembrie 2012 (f. 52) , *La A. ul lăudat să nu te duci cu ambulanța, că are și el . De vânzare!* Publicat în *Vrancea Media* în 03.10.2012 (f. 46) .

În declarația sa, martorul C.B., prieten apropiat al reclamantului, a arătat că în anul 2012 a fost apelat telefonic de reclamant, vizibil tulburat de un articol apărut în legătură cu el, în care era prezentat ca o persoană coruptă. Reclamantul i-a indicat un site pe care găsește articolul, însă nu știe dacă era vorba de un site al pârâtului. Martorul arată că a mai văzut articole pe aceeași temă și ulterior anului 2012, că reclamantul era interesată de reacția cunoscuților la aceste articole, că au fost comentarii malițioase a unor persoane din anturajul comun al reclamantului și a martorului, persoane din lumea medicală, care au început să-și exprime îndoiala cu privire la moralitatea reclamantului ca urmare a cuprinsului acestor articole.

Tema adusă în discuție în mass-media în anul 2012 legată de relația reclamantului cu D. și împrejurarea că această societate comercială, în mod suspect câștigă frecvent licitațiile organizate de instituții de stat pentru furnizarea de echipamente medicale a făcut din reclamant

subiect de discuție , in urma acestor articole unele persoane au făcut comentarii insultătoare la adresa reclamantului, a fost pusă la indoială moralitatea acestuia, meritele sale.

Înțelegem omeneste că este dureros pentru reclamant să se vadă terfelit de oameni care nu l-au cunoscut niciodată, care-i contestă munca și efortul de atâția ani, realizările notorii in perfecționarea serviciului de urgență din România, însă pentru a fi angajată răspunderea delictuală a pârâtului L.D.A.A. si a fi obligat la plata unor daune de 100.000 euro,trebuie probat fără urmă de indoială că acțiunile pârâtului si nu altele sunt cele care au dus la vătămarea imaginii reclamantului.

Cum o astfel de dovadă nu a fost făcută, acțiunea reclamantului va fi respinsă ca nefondată față de pârâtul L.A. si ca urmare a admitterii lipsei capacității de folosință față de pârâtul Z.D.C.

In temeiul art. 453 Cod pr.civ. reclamantul va fi obligat să plătească pârâtului L.A. suma de 1860 lei cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de **reclamantul R.A.** cu domiciliul procesual ales în București, Ministerul Afacerilor Interne, Departamentul Pentru Situații de Urgență, ..., nr. ...., sector ....., împotriva **pârâților L.D. A. A.**, cu domiciliul în ....., str. ...., nr....., sc....., ap....., județul ...., județul ....., cu domiciliul procesual ales în municipiul ....., strada ..... nr. .... jud. .... și publicația "**Z.D.C.**", ca neîntemeiată împotriva pârâtului L.D.A.A. și ca fiind formulată împotriva unei părți lipsită de capacitate procesuală pasivă în ceea ce privește publicația "**Z.D.C.**".

Obligă reclamantul R.A. să plătească pârâtului L.D.A.A. suma de 1860 lei, cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare.

Calea de atac se depune la Tribunalul Cluj.

Pronunțată în ședința publică din 19.12.2014.

Președinte,
C.-V.B.Grefier,
C.-G.H.